

LANTÓDI ANDRÁS

Szüret után

szüret után szürke ablakban szürke virág
 felhők rongyán elesett sárga levelekkel
 köd játszik kertemben disznó túr sár messzi
 még a hó komor tölgy kedves nyír lusta szél
 rőt pillangó hullája az avaron szunnyadó
 gesztenyés a folyóparton néhai hajósok
 egykori hajói az elhagyott kikötőben úszó
 olaj pöfög az alkony füstös románc hasal
 csavaros eszű vagonban flaska dalol zűrös
 híd ringatózik grundon pontos halk a szemét
 becsukott szirmú fény tűnt kóbor harangok
 csizmám hídon nyikorog dérlepte harmat
 tócsán jegecesedő fodrok felszisszen a hajnal
 város felett hattyú repül, magányos a hattyú,
 magányos a város, te vagy a város, én a hattyú...

Hotel

bárki bemehet akárki megszállhat
 bármely városban bármely homályos
 időpontban a szeszélyes fátum
 nyugtázza léted este dögös diva
 éttermi romantika reggelre gót
 boltívek nőnek harangok zúgnak
 vízililiom csatornába csábít kávé
 helyett sört vedelsz édesen
 sugárzó lánykasereg keresztülnéz
 rajtad mint kámfor illansz a légbe
 karcsú combok csípők nélküled
 immár örökre isten nem ajándékoz
 éveid bilincsek kóborló szánalom
 messze elkerül rád marad a hotel
 örömeid bőrönd kontaktlencse
 távirányító on the rocks három
 óra húsz a. m. jeronimusz bosz
 érkezik szobádba a pokol minden
 tornácával csigákkal békákkal
 rovarokkal klarinét andalít szúnyog
 hörpöli alázatos véred szellem sújt
 szobor faragja lelked a függöny
 redőin nyoma sincs a napsugárnak
 messze még a hajnal na talán itt?
 végre ein bißchen DDR-Likörchen...